

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ
ΚΑΘΕ
ΚΤΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ
ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΑΗΡΩΓΕΑ

ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΔΡ. 10

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ Φ. Χρ. 10

Τμήν Φεβ. 2. 1903

10 Δεπ. 10

ΑΔΑΦ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΤΟΣ Α'. | ΑΘΗΝΑ, Κυριακή 14 Σεπτεμβρίου 1903 | ΓΡΑΦΕΙΑ : 'Οδός Οικονόμου αρ. 4 | ΑΡΙΘ. 60

ΣΤΟ ΠΕΡΙΒΟΛΙ ΤΗΣ ΕΥΤΥΧΙΑΣ

Στὸ Γ. Βλαχογιάννη

Πῶς μαρμαρίζουν τὰ γυάλινα μελοδοκίμα
Σὰν πέφτουν κατ' ἀπ' τὴ ροδοκινιά,
Καὶ νὰ μὴν ἔχουν — κρῖμα! — γιὰ σημάδι ἰππύων τους,
Καὶ νὰ μὴν ἔχουν μιὰ δαγκαματιά....

Λιμπίζονται ὅσοι τοῖς χυμοὶ, τὰ γλυκυστήματα,
Τὰ ζαχαρένια κομποπλέγματα μέσα τ' ἀμπέλι,
Κι' ἄλλοι τ' ὀνειράνια χαμοκίματα,
Κι' ἄλλοι πὺ τὸ τραγανὸ, ποὺ σπάζουν μέλι.

Κι' ὑποθυμῶ κι' ὀρέγομαι καὶ νεύονται
Τὰ κροτάφια τοῦ κήπου τὰ στεγνά,
Φέτα τὴ φέτα ἄφρατα κι' ἀλαφροδύνα,
Πιρρὸν μὲν δούτεττι εὐωδία.

Ὅσοι καρποὶ μεστοί, τόσα καὶ στόματα
Γουρῆχτρες ὅλες οἱ ζωές, ὅλες αἱ φλόγες,
Μισοσυλισμα, κι' ἀπόσταγα πιπίλιμα
Στὴς ρόδινες καὶ στὴς κίχρινες παρθένας ρώγες.

Χαρα τοῦ, τῆς ζωῆς χορτατο βύζαγμα
Στὸν κήπο τῆς αἰώνιας ἀνθουσίας,
Κοπάδια οἱ πεταλούδες μὲτ' στήνθρονα
Σπαρτάσουν ἀπ' τὸ πτόσημο τῆς εὐτυχίας.

Πῶς μαρμαρίζουν ὅμοι τὰ φτωχὰ μελοδοκίμα
Σὰν πέφτουν κατ' ἀπ' τὴ ροδοκινιά,
Καὶ νὰ μὴν ἔχουν, τὰ καίμενα, γιὰ σημάδι τους
Καὶ νὰ μὴν ἔχουν μιὰ δαγκαματιά...

Μ. ΜΑΛΑΚΑΣΗΣ

— ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑΡΠΗΤΑ

ΑΝΕΒΗΚΕ καὶ δευτέρη φορὰ ὁ κ. Μερκούρης στὸ
Καπιτώλιο. Καὶ τὴν φορὰν αὐτήν, πανηγυρι-
κώτερα καὶ ἡρωικώτερα, τσαλαπατώντας τὴς συκο-
φαντικὲς μπουμπουλίδες καὶ κατακεραυνώνοντας μὲ
τὴν ρομφαία του—μὲ τὴν ρομφαία ποὺ τοῦ ἔχαιρε
ἡ ἀγάπη καὶ ἡ ἐκτίμησι τοῦ λαοῦ—τοὺς σαλτι-
πάγους ἀντιπάλους του καὶ τοὺς ξαναμωραμένους
ὑποστηρικτάς τους.

Ἀνέβηκε καὶ πάλι στὸ Καπιτώλιο. Καὶ τὰξίζε
νάνεβῃ. Γιατί ἐδόξασε, ὅσα ἠμπόρεσε νὰ δουλέ-
ψῃ. Γιατί κατέκτησε τὴν ἀγάπην καὶ τὴν ἐκτίμησιν

τοῦ λαοῦ μὲ τὴ δουλειά καὶ μὲ τὴ δραστηριότητα,
κι' ὅχι μὲ φουσκωμένα λόγια καὶ μὲ ὑποσχέσεις
παχειές. Αὐτὸ εἶνε ὅλο τὸ μυστικὸ τοῦ θοιάμβου του.

Κατ' ὤρθωσε ἄκουμα καὶ τᾶλλο : Νὰ χειραφε-
τήσῃ τὸν ἄνθρωπο ἀπὸ τὴν πολιτική, ἀπὸ ἐνέκλεισε
μόνος του, μὲ τὸ σπαθί του, χωρὶς καμμιὰ πολιτικὴ
ὑποστήριξι, πολεμούμενος λυσσασμένα κι' ἀπὸ τὸν
ἐν ἐνεργείᾳ πρωθυπουργὸν κι' ἀπὸ τὸν ἐλλοχεύοντα
λέοντα τῆς ἐδοῦ τῆς 1' Σεπτεμβρίου.

ΝΙΚΗΤΗΣ καὶ τροπαιούχος ὁ κ. Μερκούρης, ἀπο-
στομῶναι σήμερα τοὺς συκοφάντες του μὲ τὴς
χιλιάδες τῶν ψήφων ποὺ πῆρε παραπάνω ἀπὸ τὸν
ἀντίπαλόν του, μὲ τὴν ἀγάπην τοῦ λαοῦ, τὴν ὁ-
ποίαν οἱ συκοφαντίες τοὺς ἐπύκνωσαν τριγύρω του.

Ἦ νίκη τοῦ ὅμως, Καπὺν δὲν εἶνε γι' αὐτόν.
Τὸ ξέρει πολὺ καλά. Καθὼς ξέρει πῶς κι' οἱ ροδο-
δάφνες ποὺ τοῦ ἔστρωσαν νάναπαυθὴ, ἄρχισαν ἀπὸ
τὴν ἄλλην ἡμέρα τῆς ἐκλογῆς νὰ τοῦ γίνονται ἀγ-
κάθια καὶ νὰ τοῦ ματώνουν τὸ κορμί καὶ νὰ τοῦ
θυμίζουν κάθε τιγμὴ πῶς ἐδεκαπλασιασθήκανε οἱ
ὑποχρεώσεις ποὺ ἀνέλαβε ἀπέναντι τῆς πόλεως ποὺ
τὸν ἐδιόλεξε γιὰ ἀρχόντᾳ τῆς, ἀπέναντι τῶν πο-
λιτῶν ποὺ τοῦ ἐμπιστευθήκανε καὶ δευτέρη φορὰ
τὰ ὄνειρά τους καὶ τὴ λαχτάρα τους γιὰ τὴν ὥραϊα
καὶ ἱερὰ πόλιν, ποὺ ἔχουν τὸ εὐτύχημα νὰ κα-
τοικοῦν.

Χρειάζεται δουλειά, καὶ ἡ δουλειά τὸν Δήμαρ-
χό μας δὲν τὸν τρομάζει. Εἶνε γεννημένος γι' αὐ-
τήν. Εἶνε οἰκισμὸς νὰ παλεύῃ μὲ τὴν ἀντί-
δρασι καὶ νὰ νικήῃ τὰ ἐμπόδια. Εἶνε ἀπὸ τοὺς ἀ-
τσαλένιους ἐκείνους ποὺ πάντα μπροστὰ τραβᾶνε
κι' αὐτὸ γιὰ σύμβολο τῆς ζωῆς τοὺς ἔχουνε.

ΦΟΒΟΣ λοιπὸν κανένας ἀπ' αὐτὴν τὴν μεριά δὲν
ὑπάρχει. Θὰ δουλέψῃ, κι' ὅταν περάσουν μὲ
τὸ καλὸ τὰ τέσσαρα χρόνια τῆς καινούργιας Δημαρ-
χίας του, θάχῃ νὰ δείξῃ δουλειά ποὺ μόνη αὐτὴ
θὰ ἴκανῇ νὰ γκρεμίσῃ ὅλες τὴς καινούργιες συκο-
φαντίες κι' ὅλα τὰ καινούργια ἐπιμπαλκόνια μπουρ-
μπουλικοποτήματα καὶ Μιλτιάδολογήματα.

Ἔνας μόνος φόβος ὑπάρχει. Νὰ μὴ παρασυρῇ
καὶ πάλι ἀπὸ τὸ μεθύσι τῆς ἐπιτυχίας καὶ νὰ μὴ
ζητήσῃ νὰ δράσῃ καὶ πάλι ἐξω ἀπὸ τὸν κύκλο του.

Ἀλλὰ κι' αὐτὸ ἔχουμε πεποῖθῃσι πῶς θὰ ἀπο-
φύγῃ, ἀφοῦ εἶνε ἐξυπνος ἄνθρωπος κι' ἀφοῦ εἶδε
τόσο ξάστερα τὸν περασμένο Νοέμβριο πῶς σιμᾷ

στὸ Καπιτώλιο χάσκει κι' ὁ ἐγκρεμὸς τῆς Ταρ-
πηίας πέτρας καὶ πῶς ὅσο εὐκόλα ὁ λαὸς ἐκείνος σ'
ἀνεβάζει τόσο ψηλά, τόσο εὐκόλα σὲ γκρεμίζει
καὶ στὸ βράθρο μὲ τὰ ἴδια τὰ χέρια του.

Ὁ Λαὸς Δήμαρχόν του τὸν ἐβγαλε, καὶ Δή-
μαρχὸς του πρέπει νὰ μείνῃ, γιὰ ν' ἔννε πάντα στὸ
Καπιτώλιο.

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Ο ΜΕΤΑΦΡΑΣΤΙΚΟΣ ΠΑΝΑΜΑΣ ΤΗΣ 'ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ'

Η ΜΕΛΑΝΗ ΚΑΙ ΑΔΙΑΝΤΡΟΠΗ ΒΙΒΛΟΣ

(Συνέχεια ἀπὸ τὸ φύλλο 59)

«... ὁρεῖται νὰ γίνῃ γνωστὸν
ὅτι ὁ Ἰλίας Βουτιεριδῆς ταγ-
χάνων ὑπαλλῆλος τοῦ κ. Χρη-
στομάνου, ἔγραψε καθ' ὑπαγώ-
ρευσιν αὐτοῦ μικρὰ μέρη τοῦ
χειρογράφου τῆς μεταφράσεως.
ἡτις ἐγένετο παρὰ τοῦ κ.
Χρηστομάνου ἐμπειρομένου...»
(Ἀπὸ τὴν δέλωσιν τῆς Ν.
Σκηνῆς)
«Ἀστραπὴ» 2 Σεβρίου 1903

Ἀριθ. 4

ΤΟ ΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ κ. Ν. ΠΟΡΙΩΤΗ

(Ἀπὸ τὴν «Ἑστία» τῆς 9 Σεπτεμβρίου)

Κύριε Διευθυντά

Ὁ κ. Δ. Ταγκόπουλος, διευθυντὴς τοῦ «Νουμά»
μοῦ κάμνει τὴν τιμὴν νὰ μὲ καλέσῃ μάρτυρα εἰς
τὴν ὑπόθεσιν τῆς «Ἀλκήστιδος». Εὐαρεστηθῆτε,
σὰς παρακαλῶ, νὰ δεχθῆτε τὴν μαρτυρικὴν κατὰ-
θεσίν μου:

Τὴν νύκτα τῆς Παρασκευῆς 29 Αὐγούστου, εἰς
τὸν φιλικὸν κύκλον, τὸν ὁποῖον ἀναφέρει ἡ σήμερον
δημοσιευθεῖσα ἐπιστολή του, ὁ κ. Ταγκόπουλος
πρῶτος ἀνήγγειλεν ὅτι εἰς τὸν «Νουμᾶν» τῆς
Κυριακῆς θίναγνῶσκωμεν ὅτι ἡ μετάφρασις τῆς
«Ἀλκήστιδος» δὲν ἐγένετο ἀπὸ τὸν κ. Κ. Χρηστο-
μάνον, ἀλλὰ ἀπὸ τὸν κ. Η. Βουτιεριδῆν.

Κατόπιν τῆς ἀναγγελίας τοῦ ταύτης, εἶπα ἐγὼ
ὅτι ἡ εἰρημένη μετάφρασις δὲν ἐγένετο ὁλόκληρος